

اگر بنده یک وجب به من نزدیک شود، من یک ذراع (فاصله ی ساعد تا آرنج) به او نزدیک می شوم و اگر یک ذراع به من نزدیک گردد، من به اندازه ی یک باع (فاصله ی باز کردن دو دست) به او نزدیک می شوم؛ اگر قدم زنان به سوی من بیاید، من دوان دوان به سویش می آیم.

از انس بن مالک و ابوهریره رضی الله عنهما روایت است که می گویند: رسول الله صلی الله علیه وسلم در آنچه از پروردگار متعال نقل نموده، فرموده است که: الله متعال می فرماید: «إِذَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَيَّ شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِذَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِذَا أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»؛ «اگر بنده یک وجب به من نزدیک شود، من یک ذراع (فاصله ی ساعد تا آرنج) به او نزدیک می شوم و اگر یک ذراع به من نزدیک گردد، من به اندازه ی یک باع (فاصله ی باز کردن دو دست) به او نزدیک می شوم؛ اگر قدم زنان به سوی من بیاید، من دوان دوان به سویش می آیم.»

[صحیح است] [به روایت بخاری - متفق علیه]

هرکس با عبادات و طاعات ولو اندک به الله متعال نزدیکی جوید، الله متعال با پاداش و اکرام چند برابر از او پذیرایی می کند و هر چه این بنده در طاعت و بندگی بیفزاید، الله متعال به پاداش و ثواب می افزاید و خیلی زود رحمت و فضل خود را شامل حال او می کند. این تفسیر بر این مناسبت که این حدیث از احادیث صفات نیست و بسیاری از اهل سنت و جماعت که قائل به اثبات صفات هستند، مانند ابن تیمیه همین دیدگاه را دارند. اما گروه دیگری صفت هروله (دوندگی) را برای الله ثابت می دانند و می گویند نباید در کیفیت و چگونگی آن تعمق نمود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6461>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

